

[Geen reacties](#)

“We hebben het gewoon heel gezellig samen”

Mentor Peter Petrus helpt mevrouw Schouten-Vloeberghs bij allerlei beslissingen

Peter Petrus is vrijwillig mentor bij Mentorschap Haag en Rijn. Hij vertegenwoordigt mevrouw Schouten-Vloeberghs (95) bij officiële instanties, omdat zij niet meer voor zichzelf kan opkomen. Mevrouw Schouten-Vloeberghs heeft psychische problemen en is invalide. Ze hoort slecht, daardoor spreekt ze minder duidelijk. Dit maakt haar geheel afhankelijk van haar hulpverleners. Bovendien heeft ze geen familie meer op een nicht in België na, maar die is inmiddels ook ruim in de zeventig en kan niet meer op bezoek komen.

Peter kwam door een advertentie in de lokale krant in aanraking met het mentorschap. Het waren zijn ervaringen met de laatste levensjaren van zijn dementerende moeder die hem motiveerden om daadwerkelijk mentor te worden.

Contact

Peter bezoekt mevrouw Schouten-Vloeberghe vrijwel elke vrijdag. Als hij haar bij aankomst vraagt hoe het gaat, zegt ze steevast: "slecht!" Dan moppert ze over het ontbijt of de kleding die ze die dag draagt. Ze is een trotse dame, die graag met respect behandeld wordt. En ze heeft nog goed door wat er zo allemaal gebeurt in haar woongroep, vertelt Peter. Samen met de verzorgende helpt hij haar in een rolstoel, en dan neemt hij haar mee naar buiten. Op het moment dat hij met haar in de lift stapt, knapt ze al op en informeert ze naar zijn gezin. Peter: "Je merkt dat ze het prettig vindt om in de frisse buitenlucht te zijn." Ze wandelen vaak samen naar een viskraampje in de buurt waar mevrouw Schouten-Vloeberghe vroeger woonde. Dan koopt ze twee haringen, ook één voor een van haar medebewoonsters. "Als de mensen van het viskraampje haar herkennen, zie je haar stralen." Vaak wandelen ze door de Theresiastraat of naar de Theetuin IJgenweis in Clingendael. Dan geniet ze van de cappuccino met petit-fours. Soms geeft mevrouw Schouten-Vloeberghe aan dat ze wel een Belgisch biertje lust. "Ze kan echt smullen van lekkere hapjes en drankjes. Bovendien praat ze graag over lekker eten." Haar leven in het Vlaamse Kapellen bij Antwerpen is daar niet vreemd aan. Af en toe gaan ze in Scheveningen mosselen eten aan de boulevard. "Daar geniet ze enorm van."

Gaandeweg leert Peter haar gewoontes en wensen kennen. Toen hij haar eens verraste met een doosje bonbons, ontdekte hij dat mevrouw Schouten-Vloeberghe het niet leuk vond om in haar eentje te snoepen. De bonbons moesten uitgedeeld worden. Sindsdien zorgt hij voor een voordeeldoos bonbons, zodat mevrouw Schouten-Vloeberghe lekker kan uitdelen op haar afdeling.

Vanuit de vertrouwensband die je als mentor met de cliënt opbouwt wordt er verwacht dat je ook besluiten neemt in het belang van de cliënt. Het gaat dan vaak om praktische zaken zoals het aankopen van kleding, het bestellen van een gehoorapparaat of het aanvragen van een taxipasje bij de gemeente. Ook heb je als mentor een adviserende stem bij medische besluiten. "Ik neem deel aan het halfjaarlijks overleg met het medische team van het verzorgingshuis en kan daar de signalen die ik wekelijks opvang kwijt."

Dankbaar werk

Ze vertelt uit zichzelf veel over haar jeugd. Ze heeft de Tweede Wereldoorlog natuurlijk meegemaakt en daar spreekt ze vaak over. Peter: "Ik merk dat het haar goed doet om te vertellen. Dat is misschien wel het belangrijkste wat je kunt doen als mentor: haar het gevoel geven, dat je het belangrijk vindt hoe zij zich voelt, een luisterend oor. Als ik wegga, bedankt ze me altijd hartelijk voor mijn bezoek. Meestal ga ik met een goed gevoel naar huis, maar ik besef ook dat het leven dat zij leidt, niet echt benijdenswaardig is. Toch is het dankbaar werk. Wat je met haar ervaart, verrijkt je leven. En we hebben het ook gewoon heel gezellig samen en lachen veel."

Mentor worden?

Wie net als Peter echt iets voor een ander wil betekenen, kan ook mentor worden.

Meld je voor **meer informatie** aan bij Mentorschap Haag en Rijn, 06-15070234,

denhaag@mentorschaphaagenrijn.nl